

מ"ת 18/39379-03 יישר אל נגד מורהד תרשיחאני, נאף אבו אל הודה

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"ת 18-03-39379 יישר אל נ' תרשיחאני(עוצר) ואה'
תיק חיצוני: 100094/2018

בפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מבקשים מדינת ישראל
נגד
משיבים 1. מורהד תרשיחאני (עוצר)
2. נאף אבו אל הודה

החלטה (ביחס למשיב 1)

זהו המשך הדיונים בבקשת המבוקש לסייע את המשיב 1 עד תום ההליכים. אסקור בקצרא את התגלגולות הענינים עד כה.

נגד שני המשיבים בתיק זה הוגש כתוב אישום, שעניינו סחר בסמים באמצעות אפליקציית טלגראס. כתוב האישום, ובו 21 אישומים, מיחס לשני המשיבים סחר בסמים במהלך סוף חודש פברואר ותחילת מרץ לכ-20 "לקוחות" באזורי הגליל העליון, אשר ביצעו "זמןות" באמצעות תוכנת הטלגראס וקיבלו אספקת סמים מסווג קנביס.

יעון בכתב האישום מגלה, כי החל מאיושם 16 והלאה מียวחות העברות לנאים 1 בלבד, וכי עסקאות הסמים המתוארכות באותו מועד אישומים אחרונים שבוצעו כולם ביום 18.2.25, בוצעו רק על ידי משיב 1 שבפני, והמשיב האחר, משיב 2, לא היה מעורב בהן כלל. לעומת זאת, כ-14 עסקאות סמים שפורטו באישומים 15-2 ממועדים מאוחרים יותר, בוצעו על ידי שני המשיבים 1 ו-2 בצדotta.

המשיב מס' 2 שוחרר ממעצר בהחלטתו של כב' ס. הנשיא, השופט מרגלית, מיום 18.3.27, וזאת לאחר ששבא כוחו של אותו משיב אישר שמתקיימות ראיות לכואורה וועלית מעצר, וביקש לשחררו. בהחלטתו מיום 18.3.27 בה שוחרר אותו משיב למעצר בית מלא בבית הוריו בעכו, נימק כב' ס. הנשיא את החלטתו במספר נימוקים שהעיקריים שבהם הינו עברו הפלילי הנקוי של אותו משיב, ההתרשםות החזובה מהמשומרנים שהציגו ונטיית האחירות המלאה של אותו משיב כבר בחקירותו במשטרת ושוב בבית המשפט, על הסתברותו הפלילית.

לגביו משיב 1 אישר בא כוחו באותו זמן, כי מתקיימות ראיות לכואורה וועלית מעצר, וענינו הופנה לקבלת תסקير

עמוד 1

פסקיר מעצר לגביו מшиб 1 נמנע מהמליצה לשחררו לחופפת מעצר. שירות המבחן ציין בין היתר, כי בני משפחתו שהצעו להשגיח על מшиб זה, הציעו גם אופציה של מעצר בפיקוח אלקטרוני, ואולם שירות המבחן נמנע מהתייחסות מפורשת לאופציה זו. שירות המבחן ציין, כי חלופת המעצר שהוצעה בבית אחיו של מшиб 1 המתגורר קומה מעל הבית בו מתגורר המשיב עם הוריו בכפר ג'דייה מאכר אינה כוללת פיקוח אנושי וסמכותי ראוי. ציינה התרשםות, כי עד כה התקשו בני המשפחה שהצעו עצם להשגחה, לשמש דמויות משפיות למשיב, ולא עלה בידם להשפיע באופן חיובי על החלטותיו. שירות המבחן מצא אצל מшиб 1 נתיה לפרט גבולות חוק, קשיים בקבלת סמכות וצין כי הסבירות להישנות מקרים פורצי חוק בעתיד מפניו, הינה גבוהה.

ב"כ המשיב ביקש לשחררו על אף העדר המלצה בתסקיר. בין יתר טיעוני הרחיב הסניגור ביחסו להפליה, כך על פי הטיעון, שעלולה ליפול בין שני המשיבים בפרשה זו, אם יעצר מшиб 1 עד תום ההליכים, לעומת מшиб 2 שוחרר.

תמיית דעתם אני עם הסניגור, כי רכיב העדר ההפליה והעיקרונות של עשיית דין שווה, הינו גורם חשוב ואף מרכזי בהחלטות שיפוטיות, בין היתר בהחלטות בהליכי מעצר עד תום ההליכים, אלא ששוכנעתי בענייננו, כי ההבדלים שבין שני המשיבים הינם מהותיים, וכי בסופו של דבר יש לעזר את המשיב שבפני עד תום ההליכים, אף על פי שחברו המשיב מס' 2 שוחרר.

מדובר אכן בשני צעירים שניהם נעדרי הרשות לפליילים עד כה, ושניהם ביצעו עבירות סחר בסמים לצוראה, ואולם לעומת המשותף בין השנים, קיים שוני בנסיבות מהותיים אחרים. ראשית, כפי שצוין, חלק מהאישומים, ודוקא המוקדמים שבהם, מתעדים סחר בסמים שבוצע לצוראה רק על ידי המשיב הנוכחי, מшиб 1, ואילו המשיב 2, על פי התמונה המצטנרת, חטא בעבירות רק באופן חלק ובסלב מאוחר יותר. שנית, המשיב הנוכחי לעומת חברו המשיב 2 שלא הסתבר עד כה בפלילם כלל, עומד לדין במספר תיקים פליילים בבתי משפט אחרים. באחד מתיקים אלה הושמו על המשיב 1 הגבלות על שחררו, שככלו מעצר בית ליל. מדובר במקרה תיק פלילי בו המשיב 1 מואשם בהחזקת שלושה רימוני הלם, וההגבלות הוטלו עליו ועודכנו במסגרת מ"ת 17-03-67797 של בית משפט השלום בעכו. המשיב 1 שאמור היה להיות במעצר בבית ליל על פי אותה החלטה, הפר את התנאים לצוראה, באופן המתואר באישום הראשון בכתב האישום, כשנעצר בקשר למקרה אחריו חצות. המשיב 1אמין לא מואשם בעבירת הפרת הוראה חוקית, ואולם הדבר עולה מחומר הראיות. מדובר במקרה שבו מטעמו הנסיבות המצביעת על מסוכנותו של מי שמספר הוראה שיפוטית בהליכי מעצר עד תום ההליכים, ו עוסק בסחר בסמים בשעות בהן הוא אמור להימצא במעצר בית.

גורם שלישי ממשמעותו המבדיל בין שני המשיבים הינו עניין קבלת האחריות על ידי מшиб 2 שוחרר, לעומת עמדתו של המשיב 1 המרחק עצמו מההעברות המייחסות לו. אאמין צודק סניגורו של מшиб 1 בטענתו כי עומדת למשיב זכות החפות, וכי אין לזקוף לחובתו את הטענות את העבירות. ברור, כי עניין האשמה לא מתברר בהליך זה של מעצר עד תום ההליכים, וזאת הנסיבות העבירות איננו עומד לרשותו למסיב 1. יחד עם זאת, בבואה שירות המבחן ואחריו בית המשפט לאמוד מסוכנות עתידית, אין אלא לראות קבלת אחריות והבעת חרטה כאלמנט שמחנית מסוכנות, ולעומת זאת כפועל יוצא, הרחקה עצמית והכחשה שלולים הערכה מיטיבה לגבי מסוכנות לעתיד.

בבש"פ 7302/14 התייחס כב' השופט זילברטל, למתח הקיים בין הזכות לחפות לבן המשמעות שיש להרחקה עצמית לעניין מסוכנות. צוין באותו עניין, כי לעמדת הנאשם כלפי המויחס לו יש בהכרח נפקות בכל הנוגע לגיבוש המלצה שרות המבחן בדבר מסוכנות או אפקטיביות של חלופה למעצר, וכן קצין המבחן יכול וצריך להתעלם מעמדזה זו. צוין, שההתיחסות כזו צריכה להתבצע ברגשות תוך מתן משקל לזכות לטעון לחפות. בענייננו שבו כאמור התבסס כב' ס. הנשיא בין היתר על קבלת אחוריותו של המשיב الآخر, אני רואה משקל ولو חלקי, בין יתר השיקולים, להעדר קבלת האחוריות של המשיב שבפני.

ראו החלטה נוספת של בית המשפט העליון בבש"פ 6523/15, שם נעצר מшиб עד תום ההליכים, בעודם מעורבים אחרים שקיבלו אחוריות על המויחס להם, שוחררו. ראה גם את ההחלטה בבש"פ 8077/16 שגם שם צוין שיקול של קבלת אחוריות כגורם לקולא בשיקול המסוכנות של מшиб.

לנוכח כל האמור לעיל, מצאתי כי המשיב מס' 1, שביצע לכואורה עבירות סחר בסמים רבות, לא הצליח לנוכח נסיבותיו להפריך את חזקתו המסוכנת הצפואה מפני סוחרי סמים על פי חוק, וכי חלופת המעצר שהציע אינה הולמת את מסוכנותו, ואין בה להבטיח שלא יבצע עבירות נוספות בעתיד. אני שוללת גם אפשרות של מעצר באזוק אלקטרוני בהעדר מפקחים אנושיים ראויים.

אני מורה על בסיס כל האמור לעיל, על מעצרו של מшиб 1 עד תום ההליכים.

**ניתנה היום, כ"ה אייר תשע"ח, 10 Mai 2018, במעמד
הנוכחים.**